

[Parkov.]

det nu ikke havde været klædeligt og ogsaa rigtigt, om Ministeren havde tilføjet, at Formanden for det konservative Folkeparti gik ind for, at Minespærringen skulde foretages, først saa er Billedet helt fuldkomment — det synes jeg, man skylder et andet Parti. Ministeren udtaler, at Minespærring ogsaa kan gennemføres med det her foreslaaede Materiel. Ja, det er der ikke Tvivl om, men det er ikke gjort med Minespærringen alene. Han glemmer at tilføje, at for at Minespærringen skal være virksom, maa den være under Beskyttelse. Hvis en Minespærring faar Lov at ligge, uden at nogen tager sig af den, saa kommer naturligvis de, som har Interesse i at fjerne Minerne, med deres Minestrygere og tager Minerne op, og saa er der ikke mere nogen Minespærring. For at en Minespærring skal være virksom, er det derfor nødvendigt, at den kan bestryges enten fra Skib eller fra Land. Med det foreslaaede Vagtkorps og den foreslaaede Statsmarine vil det ikke være muligt at løse den Opgave at bestryge disse Miner — i Store Bælt kan man maaske nok udlægge Miner og have nogen Glæde og Betyggelse af det —; og derfor mener jeg, at en Minespærring baseret paa Vagtkorpset og paa Flaaden, saaledes som den kan blive efter dette Forslag, er uden nogen som helst Værdi.

Man vil maaske undskyldte og maaske ogsaa kunne forstaa, at vi med den, som den højtærede Udenrigsminister siger, middelalderlige Tænkemaade — jeg tror nu ikke, at Tænkemaaden i Middelalderen har været saa helt ringe — med Hensyn til, hvorledes det forholder sig med Sammenspillet mellem Ret og Pligt, har mere Tillid til det ærede Medlem Hr. Holger Andersens Anskuelse og Opfattelse end til den højtærede Udenrigsministers. Det er jo udmærket, at man er klar over sine Rettigheder, men det kræver, at man ogsaa er ganske klar over sine Forpligtelser, og man ved jo, at det ærede Socialdemokrati ønsker ikke at have Rettigheder uden ogsaa at opfylde de dermed følgende Forpligtelser. Det gælder jo i stort som i smaat for Socialdemokraterne, det gaar jeg ud fra som givet, det indprentes daglig „Social-Demokraten“s Læsere: ingen Rettigheder uden Forpligtelser. Hvor kan man saa vente her at have alle

Rettigheder og ikke være bundet til nogen som helst Forpligtelser. Den højtærede Udenrigsminister maa, som sagt, forlade os, at vi med Hensyn til, hvor Pligterne begynder, har mere Tillid til det ærede Medlem Hr. Holger Andersens Anskuelse og Opfattelse end til den højtærede Udenrigsministers. Jeg tror, at man har Lov at sige, at de begge for saa vidt har Forudsætningerne for at bedømme disse Forhold — i Kraft af deres Intelligens, deres Evner, deres Deltagelse i Møder baade i Genève og andre Steder —, men jeg har det Indtryk, at den højtærede Udenrigsminister ser ensidigt paa dette Forhold. Man vil naturligvis sige, at det gør sandelig det ærede Medlem Hr. Holger Andersen ogsaa, men jeg tror nu, at den Maade, paa hvilken det ærede Medlem Hr. Holger Andersen ser paa det, giver os mere Beskyttelse, og jeg tror, at vi ved at følge den Vej, den højtærede Udenrigsminister vil gaa, kommer i Ulykke. Derfor maa jeg maaske have Lov til at sige; og det vil den højtærede Minister selvfølgelig ogsaa kunne forstaa, at vi tror i saa Henseende mere paa det ærede Medlem Hr. Holger Andersen.

Paa Sp. 1219 under Finanslovsforslagets første Behandling udtalte den højtærede Udenrigsminister nogle Ord, som jeg gerne vil citere. Det er, hvor Udenrigsministeren henvender sig til Venstres Ordfører og siger til denne, at man gerne vil sammenligne vore militære Udgifter med Udgifterne andre Steder, og navnlig i Sverige, og saa udtaler Ministeren ordret:

„og saa sammenligner med det Land, som Dag ud og Dag ind drages frem som Mønster til Efterfølgelse for os, nemlig Sverige, saa havde Sverige i 1922 en Militærudgift paa 230 Mill. Kr.“

(Udenrigsministeren [P. Munch]: 1921). Naa, det er udmærket, her i Fortrykket staa 1922, men det skal altsaa være 1921, det er maaske rettet, jeg har kun Fortrykket.

„Efter det Forslag, som er gennemført i Sverige nu siden, det sidste Forslag, vil de svenske Militærudgifter efter Beregningerne, som de foreligger opgjort i Forhold til det andet fra Folkeforbundets Side, gaa ned til 107 Mill. Kr. Det er en Nedgang med 60 pCt.“

Nu vil jeg selvfølgelig paa ingen Maade betvivle, at den højtærede Minister har refereret Tallene saaledes, som de er fundet